

Zondagmorgen 13 juni 2021

Vandaag is het de feestdag van Sint Antonius, patroon van de Antoniuskerk. Dus waar kunnen we het in ons 'zondagmorgenpraatje' beter over hebben dan over deze heilige. Maar wie was hij eigenlijk en wanneer leefde hij? Antonius was een monnik, theoloog en kerkleeraar, geboren te Lissabon in 1195 en in 1212 tot priester gewijd. Hij preekte in Noord-Afrika en later, na een ernstige ziekte, in Frankrijk en Italië. Antonius vocht tegen dwaalleraren en kon duizenden mensen in een keer toespreken zonder een speld te horen vallen. Velen vonden door toedoen van Antonius de weg terug naar het geloof. In 1231 is hij in Padua gestorven, maar hij werd niet vergeten. Hij werd van velen de patroonheilige, bijvoorbeeld van de Franciscanen en van verloren voorwerpen. Wie kent niet het schietgebedje: *'Heilige Antonius beste vriend, zorg dat ik mijn..... vind'?*

In het jaar 1981 was het 750 jaar geleden dat Antonius van Padua stierf en voor Pastoor Happel, de toenmalige pastoor van de Antoniuskerk (een gemeenschapsmens en enthousiast wielrenner), was het de aanleiding om er een groot feest van te maken. Niet één dag, nee een héle week! Samen met een enthousiast team, waar o.a. onze parochiaan Piet Kuipers deel van uitmaakte, organiseerde hij een prachtige feestweek. Op zondag was er een feestelijke viering met koffie toe en in de week een Bingo (inclusief prijzen van de winkeliers van de Luifelbaan), foto- en tekenwedstrijden, kaartmiddagen, concerten en een heuse fietsvierdaagse met na afloop voor iedere deelnemer een medaille.

Uiteraard werd er inleggeld voor een goed doel opgehaald. Groot en klein deed mee, en niet alleen parochianen, nee de hele wijk was welkom. Het was een waar festijn! Het Antoniusfeest heeft nog vele jaren bestaan, zij het op den duur in afgeslankte vorm. Maar steevast werd op de zondag rond 13 juni na de eucharistie het Antoniuslied gezongen.

*'Antonius van Padua, zo heilig en zo goed
Wij loven God, die door uw hand,
zovele wonderen doet'*

Sinds het afscheid van Pastoor Willem Happel is er veel veranderd, maar bij het Antoniusbeeld branden nog steeds kaarsjes.

Tot slot nog een kleine anekdote: Ooit was ik eens iets kwijt en onze jongste, van toen 4 jaar, begon plotseling het wijsje van Antonius te neuriën. Hij vroeg: Hoe heet dat liedje Mam?' Ik begon het te zingen en even later vonden we het, waarop hij zei: 'Makkelijk zo'n vriendje hè?'

Ik moest hem gelijk geven, want roepen wij niet allemaal wel eens Sint Antonius aan als we iets verloren hebben en radeloos zijn? Laten we hem niet vergeten en in ere houden! Ali van Leeuwen vlietweg10@gmail.com

Een fijne zondag wensen je Eva, Jan en Ali